„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 c. Miejscowa na rok 12 zł. na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość stęplowa od każdej inseraty 30 c.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedynczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Ner. 166. Sobota 23. Lipca 1870. **Rok wydania 60.**

Od Administracyi. Wskutek okólnika Prześwietnego c. k. sądu wyższego krajowego we Lwowie z dnia 30. czerwca 1870 l. 5553, udzielonego obecnie Administracyi, posyłać się będzie od 21. b. m. począwszy w sposób używany do końca 1869 wszystkim świetnym c. k. sądom powiatowym Galicyi wschodniej „Gazetę Lwowską.“

Posłano takową także za czas od 1. do 20. lipca b. r., z wyjątkiem dwóch lub trzech numerów, których brakło dla niektórych sądów z powodu późnego zamówienia.

Na podstawie powołanego okólnika zechcą więc świetne c. k. sądy powiatowe nieprzysyłać odtąd żadnej dalszej przedpłaty na rachunek 2go półrocza 1870, gdyż obliczenie się Administracyi w tym względzie nastąpi bezpośrednio z tutejszym c. k. sądem wyższym krajowym.

Część nieurzędowa.

Lwów, 23. lipca.

W sprawie zwołania ciał reprezentacyjnych otrzymała „Tagespresse“ z strony jak mówi dobrze poinformowanej następujące uwiadomienie: „W obec przygotowujących się wypadków pożądanem być musi rządowi wejść w styczność z tym organem reprezentacyi państwowej, któremu co do ewentualnie nasuwających się kwestyi polityki zewnętrznej wyłącznie przysłuża głos stanowczy, a tym organem są delegacye. Żądanie zwołania Rady państwa znajduje przeto właściwe uzasadnienie swoje tylko w umożliwionem przez to prędszem zebraniu się delegacyi. Jakkolwiek stanowczy termin wcześniejszego zwołania sejmów nie został jeszcze naznaczony, tyle wszakże zdaje się być pewnem, że działanie parlamentarnego aparatu — sejmów i Rady państwa — przyspieszone będzie w ten sposób, ażeby zebranie się delegacyi nastąpić mogło mniej więcej na cztery tygodnie przed zamierzonym dotąd terminem. W obec wielkich interesów, będących teraz na porządku dziennym, uczucie patryotyczne usunie prawdopodobnie na drugi plan drobne stosunkowo aspiracye stronnictw w sejmach itd., a tak spodziewać się należy, iż osiągnięcie głównego celu — delegacyi — wysuwaniem podrzędnych kwestyi nie będzie opóźnione.

„Wiener Zeitung“ pisze: „Telegram z Konstantynopola datowany 18. lipca a umieszczony w wszystkich dziennikach porannych z dnia 20. b. m. a więc i „Wien. Ztg.“ donosi, że wszystkie rezerwy armii tureckiej zostały powołane. Tureckie poselstwo w Wiedniu uprasza nas o doniesienie, że wiadomość ta jest nazupełniej nieprawdziwą.“

Dziennikarstwo francuskie i niemieckie z wzorową sumiennością czyni zadość otrzymanemu wezwaniu i nie pisze nic ani o ruchach wojsk ani o planach strategicznych. Doniesienia dzienników zawierają teraz tylko obszerne opisy patryotycznego entuzyazmu, gotowości do ofiar i podniosłego nastroju umysłów we Francyi i w Niemczech. Z tego też powodu niepodobna wyrobić sobie jasnego poglądu na wojskową sytuacyę mocarstw wojujących. Pruskie dzienniki utrzymują, że zbrojenia i przygotowania Francyi nie tak daleko postąpiły, jak z początku przypuszczano. Zewsząd upewniają, że główny atak francuskiej armii wymierzony będzie w kierunku Moguncyi, którędy zazwyczaj przechodziły armie napoleońskie w dawniejszych wojnach. Wielkie znaczenie strategiczne przypisują francuskim pancernym łodziom, które sprowadzone zostały przez Hollandyę do Strassburga. W przeprawie przez Ren będą one ważną rolę odgrywać. Jak wielkie ma znaczenie w podobnych przeprawach zręcznie kierowana marynarka pokazało się w amerykańskiej wojnie niejednokrotnie a mianowicie przy zajęciu Nowego Orleanu przez admirała Farragut.

O stosunku południowych Niemiec do obecnej wojny francusko-pruskiej dają najświeższe doniesienia telegraficzne następujące wyjaśnienia:

Bawarski poseł przy dworze berlińskim otrzymał telegrafem 20. b. m. polecenie, ażeby oświadczył hr. Bismarckowi, iż z powodu wypowiedzenia wojny Prusom przez Francyę i dokonanego napadu na terytoryum niemieckie, rząd bawarski na podstawie układów zawartych z Prusami jako sprzymierzeniec Prus przystępuje zarówno z wszystkiemi niemieckiemi rządami do wojny z Francyą.

W Stuttgarcie oświadczył 19. b. m. rząd posłowi francuskiemu, że Wirtemberg weźmie udział w wojnie przeciw Francyi. Poseł francuski miał zaraz potem zażądać paszportów. Succow i Scheurren zostaną ministrami wojny i spraw wewnętrznych.

W izbie heskiej oświadczył 20. b. m. minister Dalwigk, że granica niemiecka jest swawolnie zagrożoną. W obec tego faktu ustąpić muszą względy stronnicze. Minister prosił o jednogłośne przyjęcie wniosków, co też rzeczywiście nastąpiło. Minister wojny żądał kredytu na 3,376.800 zł. a minister finansów pożyczki na 1.800.000 złr.

Książę Napoleon przybył 20. b. m. do Edinburga. W Dublinie odbyła się demonstracya przyjaźna Francyi. Tłum złożony z 20.000 ludzi obnosił sztandary Francyi i Irlandyi.

Dla scharakteryzowania usposobienia, jakie w Niemczech południowych a szczególnie w Wirtembergii panować się zdaje, przytaczamy ustęp z „Schwäbischer Merkur“ z dnia 16. b. m. Dziennik ten pisze: „Jeżeli wojna jedynym jest ratunkiem dla tych, co Francyą rządzą, i jeżeli dla tego postanowili ją niezmiennie, natenczas żadne mocarstwo europejskie odwrócić jej nie może. Natenczas cisną nam gwałtem oręż do ręki, natenczas też nie będzie i nikogo w Niemczech, któryby nie chciał, aby go dobyto ku najsłuszniejszej obronie przeciw najlekkomyślniejszej zaczepce, jaką kiedykolwiek na naród wykonano. Rządy niemieckie już się oświadczyły, a wszystkie oświadczyły się równo, wirtemberski równie jak badeński i jak bawarski: że po za pewien punkt narodowe uczucie Niemiec drażnić się nie pozwoli. A rządy te rozważyły z pewnością sumiennie, jak ciężką ich odpowiedzialność, jak wielkiem być musi zaparcie się jednej części mieszkańców południowo-niemieckich, by o tylu zapomnieć niesnaskach stronniczych, o tak głęboko wkorzenionem rozjątrzeniu w pamięci na Wirtembergię, Badenię, Bawaryę, Prusy, na rok 1866 i na wszystko, co wtenczas się stało, o co odtąd umawiano się i nad czem rokowano. Zapomniano o tem jedynie w myśli na Niemcy. To jedno słowo znosi wszystko. Jeżeli Niemcy dziś są w niebezpieczeństwie, to w Niemczech są już tylko Niemcy, a nie ma Niemców północnych i południowych, nie ma Wielkich i Małych Niemców, nie ma Hanowerczyków, nie ma ultramontanów. Nie ma stronnictw, nie ma już krajów odgraniczonych: jeden już tylko jest naród. Naród przeciw narodowi, innemu oczekiwaniu niechaj się Francya nie oddaje! A choćby kurzawa, którą wicher z ulicy w kłęby zmiata, — jak kiedyś Francuz nazwał ruchliwą ludność wielkiego miasta — choćby kurzawa ta wczorajszej nocy i w największych chmurach była się podniosła na bulwarach nadsekwańskich, choćby stare pieśni rewolucyjne śpiewano tam jeszcze daleko głośniej, tak iżby je słyszano aż po za Renem -- my naprzeciw całej wrzawie po tamtej stronie nie stawiamy i dzisiaj jeszcze wrzawy z tej strony. Jedno tylko wzbudzono słowo: Niemcy! Jeżeli zaś o to słowo walczyć musimy i jeżeli Bóg nam użyczy zwycięstwa, netenczas to już nie słowo; natenczas doprowadzili sąsiedzi do tego, czemu przeszkodzić chcieli: że Niemcy zgodniejsze są niż kiedykolwiek, potężniejsze niż kiedykolwiek!“

Berlin. Parlament północno-niemiecki przyjął na posiedzeniu z d. 20. bm. jednogłośnie adres do króla. Prezydent Simson odczytał ten adres, a izba słuchała go stojąc. Hr. Bismarck przedkładając dokumenta odnoszące się do obecnej wojny rzekł: „Od rządu francuskiego posiadamy tylko jeden urzędowy dokument, tj. wczorajsze wypowiedzenie wojny. Wszystkie inne szczegóły odnoszą się do rozmów Benedettiego z królem w Ems, nie wchodzę w to, czy hr. Benedetti rozmawiał w charakterze posła, czy w jakim innym charakterze. Nie są to akta, któreby miały znaczenie międzynarodowe.“ Następnie przedłożył hr. Bismarck telegram dzienników, który we Francyi uważać miano za notę wysłaną do rządu francuskiego. „Niechciano — powiedział hr. Bismarck — w Francyi przedłożyć tego aktu, który był raczej uwiadomieniem dla posła ale nie aktem. Dlatego nie uwzględniono żądania trochę trzeźwiejszych członków francuzkiej opozycyi.“ Dalej przedłożył hr. Bismarck znany opis wypadków w „Staatsanzeiger“ a wreszcie sprawozdanie Werthera z dnia 12. bm. o rozmowie z księciem Gramont. „Wahałem się — rzekł hr. Bismarck — przedłożyć to sprawozdanie królowi (oklaski), gdyż żądanie od Najj. Pana listu z uniewinnieniem wydawało mi się nadto śmiesznem (oklaski, wesołość). Czwartym aktem jest pismo angielskiego posła z 18. b. m. z propozycyą pośredniczenia, piątym jest nasza odmowna odpowiedź, w której położyliśmy nacisk na odmowną odpowiedź Francyi na tę propozycyę i obrażony honor narodowy Niemiec (oklaski), szóstym aktem jest wypowiedzenie wojny przez Francyę, siódmym okólnik do ajentów północnego związku o zachowaniu się rządu (oklaski).“ Akta te zostały po posiedzeniu zestawione i do druku podane. Następne posiedzenie odbyć się miało w tym samym dniu o 2 godzinie popołudniu. Na porządku dziennym projekt kredytu.

— Hrabia Bismarck oznajmił w parlamencie północno-niemieckim za jego otwarciem dnia 19go bm., iż właśnie otrzymał wypowiedzenie wojny wręczone tegoż dnia o godz. $1\frac{1}{2}$ w południe. Akt ten brzmi według ogłoszenia w „Staats Anzeiger“ jak następuje:

„Niżej podpisany pełnomocnik Francyi, na mocy rozkazu swojego rządu ma zaszczyt zakomunikować p. ministrowi Najj. króla pruskiego, co następuje:

„Uważając zamiar osadzenia na tronie hiszpańskim jednego z książąt pruskich za przedsięwzięcie szkodliwe dla terytoryalnego bezpieczeństwa Francyi, rząd N. cesarza Francuzów uznał za konieczne żądać od N. króla pruskiego zapewnienia, że podobna kombinacya nie mogłaby się urzeczywistnić za jego przyzwoleniem.

„Ponieważ N. król pruski wzbraniał się udzielić takiego zapewnienia, ale owszem oświadczył posłowi N. cesarza Francuzów, że równie w tej ewentualności jak i w każdej innej zachowuje dla siebie wolność stosowania się do okoliczności, rząd cesarski musiał dostrzedz w tem oświadczeniu królewskim ukrytą myśl, zagrażającą tak Francyi jak powszechnej europejskiej równowadze. Oświadczenie to pogorszyło się jeszcze po przesłaniu gabinetom zawiadomienia o odmowie przyjęcia posła cesarskiego i wysłuchaniu jego przedstawień.

„W skutek tego, rząd francuski uznał za obowiązek pomyśleć niezwłocznie o obronie swojego honoru i swych zagrożonych interesów, i zdecydowany dążyć do tego celu wszelkiemi środkami, jakie mu położenie nastręcza, uważa się odtąd w stanie wojny z Prusami.

„Podpisany ma zaszczyt wyrazić W. Ekscelencyi zapewnienie swojego uszanowania.

Le Sourd.“

— Naczelne dowództwo nad korpusem II. armii pruskiej objął, jak wiadomo, jenerał Fransecki. Jenerał ten dowodził w roku 1866 siódmą dywizyą i był czynnym pod Münchengrätz. W bitwie pod Królowymgrodem tworzył on aż do przybycia księcia następcy tronu najskrajniejsze lewe skrzydło pruskiego wojska i bronił lasu pod Benatek i Narlewad, gdzie Prusacy największe straty z całej bitwy ponieśli, mianowicie od artyleryi austryackiej. Po kampanii roku 1866 jenerał został niejako zapomnianym, dopiero obecnie znowu na widowni się pokazuje.

— Z Frankfurtu n. M telegrafują pod dniem 19go b. m.: Wielu młodych ludzi zgłasza się dobrowolnie do służby wojskowej. I tak w tych dniach około 100 młodych Frankfurtczyków, którzy w Londynie bawili, powróciło natychmiast na wiadomość o mobilizacyi w Niemczech, ażeby dobrowolnie wstąpić do wojska. — Telegram ten nie bardzo zgadza się z tem, co pisze „Frankfurter Ztg.“ pod dniem onegdajszym: „Byłe wolne miasto Frankfurt obchodzi dziś jednę z najważniejszych rocznic — rocznicę zdobycia go przez pruską armią pod jenerałem Vogel-Falckenstein. Ograniczamy się wśród obecnych okoliczności na prostem tem oświadczeniu, lecz uważamy takowe także obecnie za bezpośrednio potrzebne, ażeby dać wyraz panującej tu opinii. Jeżeli rozpoczęcie wojny przez Prusy na to samo datum przypada, w którem przed nie wielu latami do tego samego państwa wcielonemi zostaliśmy, można z góry przyjąć, że entuzyazm nigdzie się nie pokazuje, przeciwnie z drugiej strony zapisać należy, iż powszechnem jest mniemanie, że w obec starcia przez zagranicę prowokowanego nie należy wewnętrznych kwestyi tymczasowo poruszać.“

Z Bremy donoszą pod dniem 16. b. m.: Wczoraj wieczorem zburzono do szczętu dom bankiera Müllera - Unkraut, rodem z Frankfurtu, który coś bardzo nieprzyjaźnego Prusom publicznie i to na giełdzie powiedział. W kamienicy tej trzypiętrowej nie pozostało ani jedno okno całe, wszystkie drzwi porozbijano, tak samo porcelanę w domu się znajdującą, kraty żelazne przed domem powyrywano, nawet przed domem stojące drzewa pościnano — słowem dom Müllera przedstawia okropny widok. Na szczęście bankiera nie było w domu, gdyż wściekłość ludu nie znała granic, byłby on go zamordował z pewnością, gdyby go był znalazł.

— „Börsen - Zeitung“, która niedawno przypuszczała niegotowość Francuzów, d. 19. b. m. obawiała się, czy już nie zajęli lewego brzegu Renu. Ostrzega też swoich czytelników, aby się przygotowali do wiadomości o pierwszych klęskach armii pruskiej, „gdyż, jak powiada, nie ulega żadnej wątpliwości, iż we Francyi od kilku tygodni tę wojnę przygotowano, i że koncentracya wojsk francuzkich i zaskoczenie terrytoryów niemieckich, może nastąpić wprzód nim wojska niemieckie zdążą na pomoc“.

Taż gazeta, według wiadomości prywatnych, tak opowiada plan działań francuskich w Niemczech: Korpus francuski, który z rana d. 19. b. m. przeprawi się za Ren między Leuterburgiem i Beinheimem, w południe stanie w Karlsruhe, o dziewięć godzin drogi odległem, a nazajutrz może forsownym marszem przybyć do Stutgardu i zająć stolicę wirtemberską. Tym sposobem Francya w ciągu czterdziestu ośmiu godzin, z pomocą jednego tylko korpusu, przeszkodzi trudnemu zresztą uruchomieniu wojsk Niemiec południowych na korzyść Prus. Widownią działań wielkiej armii zaczepnej francuskiej, będzie terytoryum hessen-darmsztadzkie, leżące przy dwóch brzegach Renu. Francuzi wiedzą, że Frankfurt, klucz wielkich transportów wojennych po kolejach żelaznych, będzie przedewszystkiem broniony przez Prusaków. Frankfurt jest ledwie 19 do 20 mil odległy od granicy francuskiej, niestety więc jest bardzo możliwem, dodaje „Börsen-Ztg.“, że 150.000 Francuzów w ciągu trzech dni zajmie starą stolicę dawnej Rzeszy niemieckiej. Między trzema fortecami francuskiemi Saargemund, Bitsch i Hagenau, na granicy badeńskiej i Palatynatu bawarskiego, już 9. lipca snuło się mnóstwo kolumn francuskich z amunicyą i prowiantem, i olbrzymia moc wozów mostowych, wyładowanych składanemi kanonierkami, które służyć mają do przeprawy przez Ren. Wojska bawarskie bardzo słabe, nie są w stanie przeszkodzić wtargnięciu kolumn francuskich przez Pirmasenz, Kaiserlautern i Spir, i w ogóle aż do północnej granicy bawarskiego Palatynatu. Zajmując ten Palatynat, francuski sztab główny spodziewa się łatwiej opanować i utrzymać w swojem posiadaniu Hessyę. Z Hessyi zaś, po pierwszem starciu z główną armią pruską, Francuzi mogą w danych okolicznościach wejść w sam środek prowincyi nadreńskich między Koblencyą i Giessen. Zgadza się to ze wszystkiemi wiadomościami, jakie otrzymują w Berlinie od granicy francusko-pruskiej; gdyż skombinowane korpusy francuskie pod nazwą armii Mozelli, dopiero w drugiej linii wystąpić mają na widownię wojny.

— Z Haag donoszą, że w Niederlandach powołano pod broń 35.000 żołnierzy. Trzy korpusy zostawać będą pod dowództwem jenerałów Jackson, Engelbrecht, Knoop. Wojsko to stanie na granicy. Postarano się także o zabezpieczenie portów. Korespondent z Haag donosi pod d. 16. b. m., że Anglia każde naruszenie granic Niederlandów uważać będzie za casus belli.

— Stacya marynarki pruskiej na morzu Bałtyckiem wydała następujący rozkaz: „Warownia portu zatoki kielskiej z promieniami ogłasza się niniejszem w stanie oblężenia. Z oświadczeniem tem przechodzi władza wykonawcza na dowódzców wojskowych, których rozkazy i polecenia władze cywilne, administracyjne i gminne obowiązane są wypełniać. Artykuły 5, 6, 29 i 36 konstytucyi z dnia 31. stycznia 1850 tracą na czas oblężenia w okręgu tym moc obowiązującą.“

Jenerał Vogel-Falckenstein przybył do Monachium w celu objęcia najwyższego dowództwa nad armią bawarską.

Podług ogłoszenia prezesa policyi gdańskiej kazał gubernator tamtejszy rozdać żołnierzom, stojącym na izolowanych posterunkach, ostre ładunki i rozporządził, żeby w razie nieodpowiedzenia w nocy na zawołanie przechodzących osób robili z broni użytek.

Paryż. Najnowszy numer „Patrie“ z d. 18. b. m. zamieszcza o urządzeniach wojskowych w Francyi obszerne doniesienie:

Jak się zdaje, składa się armia przeznaczona do bezpośredniego rozpoczęcia kampanii z siedmiu korpusów i rezerwy, utworzonej z gwardyi cesarskiej. Korpusy te, składające się z 3 lub 4 dywizyi piechoty i dywizyi jazdy, pozostają pod dowództwem następujących jenerałów: pod powództwem marszałka Mac Mahon, który wczoraj wieczorem z Algieryi powrócił, 1 korpus, marszałka Bazaine 3 korpus, marszałka Canroberta 6, jenerała dywizyi Frossarda 2 (obóz pod Chalon'sem, już nad granicą), jenerała dywizyi l'Admirault 4, jenerała dywizyi de Failly 5 i jenerała dywizyi Douay 7 korpus (utworzony z wojsk przybywających z Afryki). Ósmy korpus, jako rezerwa jeneralna armii, utworzony jest z gwardyi cesarskiej i przechodzi pod dowództwo jenerała Bourbaki.

Naczelne dowództwo armii zostaje w rękach cesarza, którego sztab utworzony zostanie z marszałka Leboeuf w charakterze jeneralnego szefa sztabu (zarazem zatrzymuje marszałek tekę wojny) i z jenerał-adjutantów, jenerałów dywizyi sztabu jeneralnego, Lebrun'a i Jarras'a. Ostatni jest dyrektorem składów wojennych.

Jeden z jenerałów dywizyjnych ma tymczasowo z tytułem ministra administracyi wojennej objąć kierownictwo spraw wojskowych wewnątz kraju; posadę taką dzierżył za pierwszego cesarstwa długi czas hrabia Daru. Jenerałów, przeznaczonych na posadę jeneralnego dyrektora artyleryi i inżynieryi, wymienić jeszcze nie jesteśmy w stanie.

Jenerał hrabia Palikao pozostaje jako komendant armii wewnętrznej w Lugdunie. Marszałek Baraguay d'Hilliers ma zastąpić marszałka Canroberta w Paryżu. Naczelne komendy w Lille (2), w Tours (5) i w Nancy (3) pozostaną nieobsadzonemi. Lecz możebnem też jest, że na czele komend w Lille i Nancy staną jenerałowie dywizyjni z senatu lub z kadrów rezerwowych.

Mimo pomnożenia pierwszej kadry sekcyjnej oficerów, stopień jeneralski mających, które to pomnożenie dekretem z dnia 18. b. m. zaprowadzonem zostało, przez co liczba odnośnych jenerałów podniesioną została na 86 i 174, dowiadujemy się, że kilku jenerałów powołano z kadr rezerwowych, by objęli czynne urzędy wewnątrz kraju. Pomiędzy nimi wymieniamy jenerała Saumain, który na czas trwania wojny obejmuje tak ważne dowództwo w mieście Paryżu i w departamencie Sekwany, w miejsce jenerała Montaudon, któremu poruczono dowództwo brygady piechoty w armii polowej.

Mówiono także o powierzeniu jenerałowi d'Autemarre d'Erville, dowódzcy stałej gwardyi narodowej Paryża, dowództwa terytoryalnego, lecz zdaje się, że jenerał ten ma pozostać na czele dowodzonej obecnie przez niego siły zbrojnej, która w pewnych okolicznościach może być bardzo ważną.

Wiele batalionów ruchomej gwardyi narodowej mają, jak się zdaje, udać się do obozu pod Chalons, by tam odbywać ćwiczenia. Stać one będą pod dowództwem marszałka Canrobert, dopóki utworzonym nie zostanie 6 korpus, dowództwo którego ma, jak wiadomo, objąć marszałek.

Posłano do Algieru okręty transportowe, które przewieść mają 3 pułki zuawów, 3 pułki algierskich tyralierów, pułk zagraniczny i 4 pułki Chasseurs d'Afrique, przybyły do Algieru, Oranu i Story, gdzie pułki te wsiąść mają na okręty. Spodziewają się, że w dniach kilku stare te hufce wojenne, mające tworzyć 7 korpus, przybędą do Francyi.

Zaręczają nam, że gwardya casarska otrzymała rozkaz wymarszu na jutro.

— Z Algieru donosi „Patrie“ co następuje:

Rozkazy do skoncentrowania specyalnych oddziałów wojsk afrykańskich, z wyjątkiem pułków spahów w Algierze, Oranie, Mostaganemie, Ppilippeville, Bonie i Storze, nadeszły i zostały wykonaen. Wszystkie te oddziały wyślemy na 1. sierpnia do Francyi. Będą one się składały z 6000 żuawów, 1, 2 i 3 pułku, 7000 algierskich tyralierów i z 4000 pułku cudzoziemskiego; oprócz tego z 16 szwadronów (2000 jeźdźców z 1, 2, 3 i 4 pułku strzelców afrykańskich) około 3000 mułów i tyluż żołnierzy od pociągów. Wojska te będą stanowiły wyborowy korpus armii, wynoszący 17 do 18.000 piechoty i 2000 dzielnej jazdy.

Marszałek Mac-Mahon jest w Paryżu i w gotowości stanąć na czele pierwszego korpusu armii. O powrocie jenerałów Durieu, Pourcet, Wimpffen i Périgot do Francyi nie ma wowy.

Podług „Français“ wyruszą wojska w przyborze polowym, oficerowie bez szlif.

„Independance belge“ podaje telegram z d. 17. b. m., w którym donosi, że luksemburgski chargé d'affaires otrzymał w Paryżu od księcia Gramont upewnienie, że Francuzi pierwsi nie naruszą neutralności Luksemburga.

Florencya. Król Wiktor Emanuel przybył d. 17. o godzinie 4½ rano do Florencyi i powitany został na dworcu kolei przez prezydenta rady ministrów i ministrów spraw zagranicznych, robót publicznych i finansów. Pogłoskę, że na posiedzeniu rady ministrów okazały się także różnice zdań pod względem stanowiska Włoch wobec wojny prusko-francuskiej, iż spodziewać się można przesilenia w gabinecie są nieprawdziwe. Również zmyśloną jest pogłoska o bliskiem utworzeniu ministerstwa Lamarmory.

Urzędowy dziennik floretyński podaje detajliczny opis demonstracyi, która odbyła się w Florencyi d. 16. b. m. wieczorem. Stosownie do odezw przylepionych na murach zgromadziło się na placu katedralnym tysiąc młodych ludzi po większej części robotników. Tłum ten udał się najpierw przed zabudowanie ministerstwa spraw zagranicznych a potem przed gmach poselstwa francuskiego, gdzie wznoszono okrzyki nieprzyjaźne Francyi. Na wezwanie władzy tłum rozszedł się ale zaraz zgromadził się na innem miejscu. Policya i wojsko rozpędziły tłum. Jeden policyant został raniony. Aresztowano pięciu młodych ludzi. O 11. godzinie w nocy w całem mieście panował już spokój. Artykuł urzędowego dziennika o tym wypadku kończy się temi słowy: „Rząd postanowił w żaden sposób nie pozwolić na to, by wstrzymywano swobodną akcyę władz konstytucyjnych, do których należy oznaczenie politycznego stanowiska Włoch wobec tak groźnych i ważnych kwestyi międzynarodowych. Rząd postarał się zatem o środki potrzebne do zapobieżenia tym nierozsądnym agitacyom, nielegalnym zbiegowiskom i nagannym zamachom na spokój publiczny.“

Dzienniki florentyńskie uderzają tożsamo na podobne demonstracye i wzywają rząd by je uśmierzył. „Kraj — pisze „Opinione“ — nie powinien być sprowadzony na fałszywę drogę ani przez politykę uliczną ani przez politykę intryg.“

Kronika.

(Oszustwo.) W kwietniu r. b. przyprowadził jeden z tutejszych złotników do policyi człowieka, który

chciał mu sprzedać srebrne rzeczy wartości 26 złr. Przytrzymany nazywa się Piotr Halewicz, i oświadczył, że rzeczy znalazł przy rozbieraniu kościoła pókarmelickiego, gdzie jako wyrobnik zarabia. Piotr Halewicz, były służący, obecnie wyrobnik z Pożycza, już dwa razy karany za zbrodnię kradzieży, został dnia 9. bm. skazany na 2 miesiące ciężkiego więzienia z 2razowym postem w tygodniu (wniosek 6 miesięcy), i przyjął wyrok, (przewodn. radca sądowy p. Ortyński, oskarzyciel podprokurator p. dr. Prachtel).

(Grad.) W pow. brzeżańskim spadł d. 16. b. m., deszcz ulewny połączony z gradem i zrobił wielkie szkody w polu. Klęską tą dotknięte zostały mianowicie wsie następujące: Wierzbów, Poruczyn, Buszcze, Urmań, Dryszczów, Potok, Byszki, Kuropatniki, Koniuchy, Baranówka, Szybalin, Żołnówka i Mieczyszczów. — Dnia 15. b. m. w pow. buczackim spadł deszcz tak ulewny, że w Kowalowie, Jezierzanach i Zubrcu łąki zostały zalane i zniszczone.

(Rzadki wiek.) Na początku b. m. umarł na Bukowinie w Ostrej pod Stulpikany włościanin Mikołaj Nastiuk w 130. roku życia. Przy pierwszym podziale Polski wzięty został do wojska, zkąd uciekł na Bukowinę. Aż do śmierci pracował jeszcze ciągle. Umarł we śnie.

(Zakłady kąpielowe) ucierpiały na ostatnich wypadkach politycznych najwięcej. Z Cieplic piszą do „Pr. Ztg.“, że przed kilku dniami wyjechało ztamtąd kilkaset gości, mianowicie Polaków i Rosyan. Toż samo stało się w Gastein, Salzburg, Reichenhall, Adelholzen i innych miejscach kąpielowych.

(Liczba dzieł niemieckich) w 1869 r. wydanych, wynosi 11.305, więc o 742 mniej niż w roku poprzednim. Dzielą się one według treści jak następuje: prawodawstwo, polityka i statystyka 1141 dzieł (970 w roku 1868); teologia 1607 (1440); pedagogia, książki szkolne, gimnastyka 1131 (966); wydania ludowe 335 (237); dla wieku młodocianego 322 (246); dzieła zbiorowe i literackie 252 (196). Wydano nadto dzieł o chemii i farmacyi o 39 więcej, filozofia 1, utworów starożytnych klasyków, o językach wschodnich i mitologii 31; do języków nowożytnych 9; sztuki wojennej i chowu koni 27; budowania machin, dróg żelaznych, żeglugi 23; leśnictwa, łowiectwa, górnictwa i hutnictwa 10; rolnictwa i ogrodownictwa 25; poezyi 41, literatury sławiańskiej i węgierskiej 14. Zmniejszyło się stosunkowo wydawnictwo dzieł dotyczących: historyi, biografii, pamiętników 634 (710); map jeograficznych 144 (225); medycyny i weterynaryi 517 (528); jeografii 259 (290); matematyki i astronomii 124 (134); handlu i przemysłu 424 (425); sztuk pięknych i stenografii 435 (437); wolnomularstwa 8 (14); dzieł treści mięszanej 364 (381). (G. P.)

(Trzęsienie ziemi.) Piszą z Ameryki południowej o stratach zrządzonych przez trzęsienie ziemi w czterech rzeczachpospolitych: Peru, Boliwii, Chili i Ekwatoru. Kilka miejscowości Peru zostało znowu nawiedzonych bardzo silnemi wstrząśnieniami, a od miesiąca na całej przestrzeni Ameryki południowej, powtarzają się one, zapowiadając nowe klęski. Statystyka strat poniesionych w 1868 roku, zaledwie ostatniemi czasy dokładnie zebraną i ogłoszoną została. W Peru zginęło 3,905 osób, i zniszczało 30.556 budynków wartości 166,137.700 piastrów. W Ikwik, kopalni saletry, padło 130 ofiar, i zawaliło się 630 domów wartych 3 miliony piastrów; w Mejilonnes del Peru, małej kopalni saletry, straty w ludziach wynosiły 10 osób w budynkach przeszło 100 domów, na sumę 261.000 piastrów; w Pisagua szkody oceniają na 561.700 piastrów. Arika, najwspanialszy z portów Peruwiańskich, został do szczętu zburzony, a straty obliczają na $13^1/_2$ milionów piastrów; 350 ludzi padło ofiarą, domów 1200 zniszczonych. Z pięciu okrętów w zatoce stojących, żaden nie ocalał, — i do dziś dnia można widzieć o milę od brzegów w piaskach osadzony wspaniały parowiec wojenny Stanów Zjednoczonych, korwetę peruwiańską, i statek kupiecki chilijski. Morze podniosło się o 10 metrów nad zwykły poziom, niszcząc wszystko co ocalało podczas trzęsienia ziemi. Pyszne miasto Arekwipo liczące 60.000 mieszkańców, do szczętu zostało zniszczone, 7500 domów wartości $22^1/_2$ milionów piastrów, zostało zburzonych; a na prowincyi zginęło 3000 osób, i zwaliło się 17 tysięcy domów cenionych na 120 milionów piastrów. Straty materyalne w rzeczypospolitej Ekwator, wynoszą 33 miliony piastrów, osób 55 019 zginęło. Rzeczpospolita Chilijska mniej stosunkowo ucierpiała; osób zginęło 34, wartość zaś budynków wzburzonych na 636 tysięcy piastrów oceniają.

Ogólne zatem straty w czterech krajach wynosiły: w Peru 3905 ludzi, 30.555 domów, wartości 166,177.700 piastrów; w Boliwii 5 ludzi, straty w domach na 10.000 piastrów; w Chili 34 ludzi, szkody w budynkach 636.500 piastrów; w Ekwatorze 55.019 ludzi, 7294 domów, na sumę $33^1/_2$ milionów piastrów; dodając zaś do tego straty w Meksyku, osób 74, i 1750 budynków na sumę 10,900.000 piastrów; ogół strat wyniesie 59.033 ludzi, i 39.599 domów, na sumę przeszło 211 milionów piastrów.

(Spis osób zmarłych we Lwowie od 1. do 15. lipca.) (Ciąg dalszy.) 36. Mikołaj Nakoneczny, zarobnik, 23 lat, na suchoty. 37. Jan Szusztakiewicz, ekonom, 75 lat, na porażenie. 38. Jan Müller, zarobnik, 50 lat, na zapalenie płuc. 39. Iwan Orlicki, zarobnik, 38 lat, na zapalenie płuc. 40. Stanisława Stachowicz, zarobnica, 18 lat, przez otrucie kwasem siarkowym. 41. Józefa Piotrowska, zarobnica, 63 lat, przez starość. 42. Marya Rybotycka, zarobnica, 55 lat, na puchliznę. 43. Tekla Siedmiograj, zarobnica, 52 lat, na puchliznę. 44. Anna Łaszko, zarobnica, 51 lat, na puchliznę. 45. Fedor Kamiński, zarobnik, 35 lat, na puchliznę. 46. Mikołaj Szewczyk, zarobnik, 37 lat, na puchliznę. 47. Tekla Serwońska, zarobnica, 46 lat, na raka w żołądku. 48. Karol Naorniakowski, zarobnik, 35 lat, na bole w brzuchu. 49. Henryk Jasiejski, zarobnik, 48 lat, na wynaczynienie mózgu. 50. Fedko Krawiec, zarobnik, 30 lat, na wycięczenie. 51. Anna Rogozińska, zarobnica, 31 lat, na wycięczenie mózgu. 52. Marcin Szafra, zarobnik, 52 lat, na rozdęcie płuc. 53. Jędrzej Tabaczewski, dziecię, 10 lat, na ospę. 54. Jan Borylak, dziecię, 11 lat, na raka z ukąszenia. 55. Stanisław Rzeszowski, dzicię, 6 lat, na suchoty. 56. Eugen Krasowski, syn obywatela, $^7/_{12}$ r., na cholerynę. 57. Władysław Kuźmiński, syn urzędnika, $1^3/_{12}$ r., na nawodnienie mózgu. 58. Demeter Ischetschekul, syn urzędnika, 2 r., na porażenie. 59. Edward Schechtel, syn profesora, 2 m., na biegunkę. 60. Katarzyna Szypka, dziecię, 3 m., na konwulsyę. 61. Anna Kusterowicz, dziecię, 8 dni, na konwulsye. 62. Julian Łujak dziecię, 2 m., na konwulsyę. 63. Petronela Manczura, dziecię, 1 r., na konwulsyę. 64. Helena Frylcze, dziecię, 2 m., na konwulsyę. 65. Franciszka Bystrzarowska, dziecię, 1 m., na konwulsye. 66. Władysław Zalewiński, dziecię, 5 m., na konwulsyę. 67. Franciszka Dąbrowiecka, dziecię, 1 r., na konwulsyę. 68. Michał Biernacki dziecię, 11 m., na konwulsye. 69. Marya Mali, dziecię, 2 r. 6m., na konwulsyę. 70. Józef Procak, dziecię, 5 m., na konwulsyę. 71. Józef Boczkowski, dziecię, 1 r. 6 m., na suchoty. 72. Katarzyna Chilińska, dziecię, 3 m. na suchoty. 73. Jakób Zieliński, dziecię, 1 r. 3 m., na suchoty. 74. Marya Gurska, dziecię, 13 m., na puchliznę.

(Dokończenie nastąpi.)

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Lwów, 22. lipca. W tut. izbie handl. i przem. płacono: Pszenica 170 ℔ 7 złr. 50 c. do 8 złr. 50 c., żyto 160 ℔ 4 złr. 40 c. do 4 złr. 60 c., jęczmień 140 ℔ 4 złr. 50 c. do 4 złr. 75 c., owies 100 ℔ 3 złr. 40 c. do 3 złr. 60 c., kukurudza 170 ℔ 4 złr. 75 c. do 5 złr. — c., hreczka 140 ℔ 4 złr. 30 c. do 4 złr. 50 c., koniczyna 180 ℔ 30 złr. — c. do 32 złr., rzepak 150 ℔ — złr. — c. do — złr. — c., lnianka 150 ℔ — zł. — c. do — złr. — c., groch 180 ℔ 5 złr. 20 c. do 6 złr. — c.; łój 100 ℔ 32 złr. — c. do 32 złr. 50 c., potaż drzewny 100 ℔ 17 złr. 50 c. do 18 złr. — c., chmiel 100 ℔ 45 złr. — c. do 50 złr. — c.; spirytus wiadro 14 złr. 75 c. do 15 złr. 25 c.

R. Lwów, 22. lipca. (Sprawozdanie tygodniowe „Gazety lwowskiej“.) Jakkolwiek dopiero przed kilku dniami podaliśmy ostatnie sprawozdanie tygodniowe pospieszamy dziś z nowem, gdyż wybuch wojny francusko-pruskiej wpłynął już tak stanowczo na ruch handlowy, że zanotować możemy już cały szereg następstw tego niespodziewanego wypadku.

Naprzód tedy skonstatować musimy przeszkody a obecnie już i zupełną przerwę w komunikacyi handlowej z północnemi Niemcami. Dnia 19. lipca zawiesiła kolej berlińsko-szczecińska przewóz frachtów a tożsamo i w tym samym dniu uczyniły także i pruskie koleje wschodnie. Fakta te wskazują, że Prusy wysyłają wiele wojska i wielkie zapasy wojenne do portów północno-niemieckich. Dnia 20. lipca zawiesiły zupełnie przewóz towarów następujące niemieckie koleje żelazne: berlińsko-anhaltska, berlińsko-poczdamska, magdeburgsko-halberstadska, magdeburgsko-lipska, państwowe koleje hanowerskie, koleje reńskie i badeńskie a w końcu kolej lipsko-drezdeńska. Kolej lipsko-drezdeńska wezwała w drodze telegraficznej wszystkie sąsiednie koleje żelazne, by wagony jej zostały jak najprędzej wypróżnione i bezzwłocznie zwrócone. Wszystkie powyżej wymienione koleje żelazne, które całkowicie zastanowiły obrót towarowy, zawiesiły także i przewóz pospiesznych przesyłek towarowych z jedynym wyjątkiem hanowerskich kolei państwowych, które pospieszne przesyłki towarowe w ograniczonej ilości przyjmują. Frachty przyjęte w Galicyi dla powyższych administracyi kolei żelaznych muszą być pozostawione do dyspozycyi. Komunikacya z Francyą przez Kehl i Fohrbach jest zupełnie przerwaną a zachodnia kolej żelazna cesarzowej Elżbiety z tego powodu uchyliła termin dostawy w całej komunikacyi z zagranicą. Komunikacyę z Galicyą utrzymuje warszawsko-wiedeńska i górno-szlązka kolej żelazna. Ostatnia czyni to widocznie dla tego, by zboże i bydło przywozić do miejsc przeznaczonych dla składu wojskowych zapasów. Królewsko-saskie koleje państwowe nie zawiesiły towarów tak samo jak koleje bawarskie graniczące z Austryą i Czechami zapewnie także jedynie dla tego, aieby nie odciąć sobie przywozu. Według otrzymanej wczoraj depeszy telegraficznej królewsko-saska kolej państwowa nie przyjmuje wcale pospiesznych przesyłek towarowych i frachtów przeznaczonych dla Francyi, Badenu i Palatynatu. Wszystkie frachty i pospieszne przesyłki towarowe przeznaczone dla reszty zagranicznych kolei żelaznych, przyjmuje królewsko-saska kolej państwowa w Bodenbach tylko wtedy, jeżeli oddawca zrezygnuje na termin dostawy i dalszy transport. Przy przesyłkach adresowanych za granicę, oddawca oprócz certyfikatu na przesyłkę wystawić musi także rewers, w którym ma wyrazić, że dalszą przesyłkę i dostawę przyjmuje na swój koszt. i że zrzeka się wszelkiego wynagrodzenia za uszkodzenie, zgubę albo stratę wynikłe z transportu w niekrytych wagonach. Bez takich rewersów stacye kolei lwowsko-czerniowieckiej i Karola Ludwika nie przyjmują towarów adresowanych za granicę przez Bodenbach. Dowiadujemy się także z źródła najzupełniej wiarogodnego, że w Mysłowicach nie przyjmują już frachtów adresowanych dalej niż do Wrocławia i że przyjęte towary zostają zwrócone napowrót oddawcom.

Ruch w handlu towarowym ogranicza się dzisiaj na słabym przywozie z Austryi, Morawy i Czech. Kupcy galicyjscy mają większe zapasy artykułów kolonialnych, wielu z nich więc nie chcąc podnosić cen nie stara się o inne źródło i sposób dostawy. Kupcy ci spodziewają się, że wypadki dzisiejsze nie przybiorą nadzwyczajnych rozmiarów. Wywóz za granicę ustał zupełnie. Nikt nie chce się narażać na niebezpieczne następstwa wojny, więc w skutek tego w ruchu handlowym z zagranicą nastąpiła najzupełniejsza stagnacya.

Co do ruchu w handlu zbożowym ograniczyć się musimy jedynie na przytoczeniu tego faktu, że w skutek wypadków politycznych i tutaj nastąpiła stagnacya a ceny ciągle spadają. W Brodach, gdzie znajduje się jeszcze znaczny zapas żyta z Rosyi, cena za korzec spadła do 4 złr. Owsa poszukują w zachodniej części Galicyi dla Prus, ale nikt nie chce przyjmować wielkich zamówień. Loco Lwów płacono: pszenica 170 ℔ 8 złr. 50 c., żyto 170 ℔ 4 złr. 60 c., jęczmień 140 ℔ 4 złr. 50 c., owies 100 ℔ 3 złr. 20 c.

Bydła rzeźnego i opasowego dowieziono w tym tygodniu koleją lwowsko-czerniowiecką do Lwowa 1300 sztuk. Z tutejszej targowicy odstawiono na kolej 180 wołów. Ceny mięsa idą w górę.

Ceny targowe w miesiącu czerwcu:

	Miejsce targu: Kołomyja zr.	Kołomyja c.	Zaleszczyki zr.	Zaleszczyki c.	Gwoździec zr.	Gwoździec c.	Peczeniżyn zr.	Peczeniżyn c.	Jabłonów zr.	Jabłonów c.
	walutą austryacką									
Mec pszenicy	4	12	3	75	4	.	5	.	4	50
„ żyta	2	5	2	37	2	10	2	.	2	20
„ jęczmienia	1	52	2	12	1	75	1	50	.	.
„ owsa	1	25	1	52		.	1	40	1	40
„ grochu	1	62	.		2	.	2	.	2	.
„ hreczki	1	78	2	80	2	.	.	.	.	.
„ kukurudzy	1	80	1	80	1	80	1	50	2	20
„ ziemniaków	.	92	.	50	1	.	.	80	1	.
Cetnar siana	1	25	1	90	.	.	1	20	1	.
Sąg drzewa twardego	8	.	8	50	.	.	4	88	3	20
„ „ miękkiego	5	.	.		6	.	3	20	2	10
Funt mięsa wołowego	.	18		16	.	16	.	16	.	16
Miara wina	.	70	.	.	.	60	.	60	.	40
„ piwa		36		.	.	20	.	24	.	20
Wyrobnik z wiktem	.	50	.	.	.	25	.	40	.	30
„ bez wiktu	.	.	.	.	.	40	.	80	.	50

Ostatnia poczta.

(Telegramy „Czasu“.)

Wiedeń, 21. lipca (prywatna). Rozpoczęły się ruchy strategiczne wojsk nieprzyjacielskich. Prusacy gromadzą wielkie siły nad Sarą; Francuzi wkraczają w Badeńskie. Armią francuską działającą przeciw południowym Niemcom dowodzi Mac-Mahon, a szefem głównego sztabu jest Leboeuf. W Palatynacie reńskim oczekują pierwszego starcia się.

Wiedeń, 22. lipca. Według wiarogodnych doniesień ks. Gorczokow nie przybył wcale do Paryża, lecz przebywa w Wildbad.

Dzienniki poranne dzisiejsze donoszą z Monachium, że rząd austryacki udał się do rządu bawarskiego o wyjaśnienia z powodu wstrzymania ruchu na kolejach żelaznych drogą na Passau i ku jeziorowi Boden-See i domaga się zaniechania tych rozporządzeń zagrażających bardzo silnie interesom ekonomicznym Austryi, mianowicie pod względem kierunku na Boden-See.

Paryż, 21. lipca. Nowo mianowany posłem francuskim w Washingtonie Prevost-Paradol umarł na pęknięcie żyły sercowej (aorta). — Prusacy, którzy, jak się zdawało, początkowo między Luksemburgiem i Palatynatem reńskim gromadzili się, zdaje się, iż teraz cofają się na twierdze Koblencyę i Moguncyę.

Paryż, 21. lipca. Jenerał Douai umarł nagle. Według doniesienia „La France“, mieli Prusacy opuście Moguncyę (?) i Kolonię, a zajmują Koblencyę i linię Renu.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 21. i 22. lipca 1870.

Pora	Barometr w mierze par. sprow. do 0° Reau.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	325.98	+12.7	78	PnZ. b.sł.	1
2. god. po poł.	325.44	+17.9	62	„ mier.	9
9. god. wiecz.	325.28	+11.5	80.	„ „	9
Deszczu: 0‴.12.					
7. god. zrana	323.99	+11.8	82	Z. b. sł.	10
2. god. po poł.	323.29	+14.1	80.	„ „	10
9. god. wiecz.	323.55	+13.0	90.	„ „	10
Deszczu: 1‴.45.					

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 22. lipca.

Hotel George: PP. Rodakowski M., c. k. pułk., z Gródka. — Krajewski L., c. k. star., z Żółkwi. — Łączyński I., z Batiatycz. — Radetzki M., z Rosyi. — Wiszniewski H., z Dobrzan.

Hotel europejski: Cieński Z., z Horodyszcza. — Dursa K., z Polski. — Kopystyński J., z Zadurowa. — Trzciński H., z Paryża.

Hotel Langa: Br. Bilow H., z Zeplina. — Stefanowicz M., z Czerniowiec.

Hotel angielski: Jasiński J., c. k. rad. sadu kraj., z Złoczowa. — Koniecki M., z Polski. — Hohenauer E., c. k. por., z Brodów. — Sandorf L., z Wiednia.

Pod białym koniem: Dalko F., z Łąki.

Pod Nr. 458¼: Puchalski M., z Dworca.

Hotel warszawski: Tiller K., c. k. pułk., z Wiednia.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 22. lipca.

PP. Książe Dolgorukow J., do Kijowa. — Hr. Borkowski S., do Uhrynowa. — Hr. Dembiński A., do Nienadowa. — Hr. Krasicki E., do Liska. — Hr. Komorowski W., do Krakowa. — Hr. Lanckoroński K., do Halicza. — Dr. Hanisz J. i Maks H., adw., do Wiednia. — Dr. Buciewicz N., do Krakowa. — Grocholski W., c. k. kap., do Wiednia. — Thorau K., c. k. kap., do Paryża. — Czerczycki C., na Wołyń. — Deleżyński H., do Rosyi. — Guesnet L. i L'homme H., do Czerniowiec. — Carouzo A. i Cannanon M., do Mułtan. — Sadowski I., na Podole ros. — Wiśniewski T., do Wiednia. — Wassilko L., do Czerniowiec.

Odpowiedzialny redaktor **Adolf Rudyński.**

Cennik lwowskiej Izby handl. i przemysłowej.

Efekta	Uskuteczn. sprzedaże		Kurs przeciętny		Kurs ostatni płacą		Kurs ostatni żądają	
	Złote austryackie							
D. 22. lipca.								
Akc. gal. kol. żel. K. L.	—	—	—	—	196	—	199	—
„ kol. lw.-cz.-Jassy	—	—	—	—	176	—	180	—
„ banku hip. galic. po 200 zł. z wpł. 50%	—	—	—	—	100	—	104	—
„ pap. czerl. po 200 złr. w. a.	—	—	—	—	—	—	—	—
Galic. banku krajow.	—	—	—	—	—	—	72	—
Listy z. Tow. kred. gal. 5% w. a.	—	—	—	—	81	75	82	25
„ T. kr. gal. 4% w. a.	—	—	—	—	73	25	74	—
Banku hip. gal.	—	—	—	—	87	50	88	50
Gal. zakł. kr. włośc.	—	—	—	—	—	—	90	50
Oblig. ind. gal.	—	—	—	—	—	—	67	50
„ W. Ks. Krak.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ Księst. Bukowiny	—	—	—	—	—	—	—	—
Poż. gł. r. 1866 po 7%	—	—	—	—	—	—	100	—
Pier. k. gal. K. L. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
„ kol. lw.-czern. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
Dukat holenderski	—	—	—	—	6	—	6	12
„ cesarski	—	—	—	—	6	10	6	24
Napoleondor	—	—	—	—	10	70	11	—
Pół imperyał rosyjski	—	—	—	—	10	90	11	15
Rubel srebrny rosyjski	—	—	—	—	2	—	2	8
„ papierowy „	—	—	—	—	1	51	1	53
Bank. pol. za 100 zł. pol.	—	—	—	—	—	—	—	—
Talar pruski srebrny	—	—	—	—	—	—	—	—
Pruskie bilety kasowe	—	—	—	—	1	91	1	94
Srebro	—	—	—	—	128	—	130	—

(oprócz kupona bieżącego)

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 20. lipca 1870.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.	pien.	towar.
Z pożyczki narodowej z procentami od stycznia do lipca po 5%	59.—	59 35
od kwietnia do października po 5%	—.—	—.—
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	—.—	—.—
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5%	—.—	—.—
Metaliki po 4½%	—.—	—.—
Przezn. do wyl. z r. 1839 całe losy	194 —	196.—
„ „ „ „ 1839 piąta część losów	194.—	196.—
„ „ „ „ 1854 po 250 zł. 4%	—.—	—.—
„ „ „ „ 1860 po 500 zł. 5%	85.50	86.—
„ „ „ „ 1860 po 100 zł. 5%	95.—	96.—
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 zł.	86.50	87.50
Renty Como po 42 lir. austr.	—.—	—.—

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.

	pien.	towar.
Czech	—.—	—.—
Bukowiny	—.—	—.—
Galicyi	—.—	69.—
Niższej Austryi	—.—	—.—
Siedmiogrodu	—.—	66.—
Węgier	—.—	75.—
Galic. pożyczka głodowa z r. 1866 po 7%	—.—	—.—

2. Akcye.

	pien.	towar.
Banku anglo-austr. na 200 zł. (20 funt. szterl.) z wpłatą 50%	164.50	165.50
Inst. kred. dla handlu po 160 zł. w. a.	203.—	204.—
Niż.-aust. tow. eskomt. po 500 zł.	710.—	700.—
Galic. banku kraj. à 200 zł. wpł. 40%	—.—	—.—
Galic. banku hyp. po 200 zł., wpłata 40%	—.—	—.—
Banku narodowego	657.—	660.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	490.—	492.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. m. k.	170 —	172.—
Półn. kolej po 1000 zł. w. a.	1800	1810
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	193.—	195.—
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 funt. szt.)	173.—	175.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	326.—	328.—
Połud. kolei państ. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	173.—	174 —
Spółki Borysławskiej à 200 zł. w. a.	—.—	—.—

3. Listy zastawne. (za 100 zł.)

	pien.	towar.
Pow. austr. towarz. kr. ziem. przezn. do losow. po 5% w srebrze	102.—	103.50
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	—.—	—.—
Gal. banku hyp. po 6%	—.—	—.—
Gal. zakł. kred. włośc. do losow. po 6%	—.—	—.—
Banku narod. w wal. austr., przezn. do los. po 5%	—.—	87.—
Węgier. Towar. ziemskie po 5½%	—.—	88.—
„ „ „ (renta) po 6%	—.—	—.—

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa. (za 100 zł.)

	pien.	towar.
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	—.—	—.—
„ „ „ „ „ w. a.	—.—	—.—
Kolej gal. Kar. Lud. sr. po 300 zł. 5% za 100 zł.	—.—	—.—
Kol. gal. Karola Ludwika II. emisyi	—.—	—.—

5. Losy. (za sztukę)

	pien.	towar.
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	125.—	127.—
Clarego po 40 zł. m. k.	—.—	—.—
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	—.—	—.—
Keglevicha po 20 zł. m. k.	—.—	—.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	—.—	—.—
Palfiego po 40 zł. m. k.	—.—	—.—
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	—.—	—.—
Salma po 40 zł. m. k.	—.—	—.—
St. Genois „ 40 „ „	—.—	—.—
Pożyczka miasta Stanisławowa po 20 zł. w. a.	—.—	—.—
Poż. Tryest. po 100 zł. m. k.	—.—	—.—
„ „ „ 50 zł. w. a.	—.—	—.—
Waldsteina po 20 zł. m. k.	—.—	—.—
Windischgrätza „ 20 „ „	—.—	—.—

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

	pien.	towar.
Amsterdam za 100 zł. hol.	—.—	—.—
Augsburg za 100 zł. w p. n.	—.—	—.—
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt 100 zł. w p. n.	113.25	114.25
Hamburg za 100 M. B.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt.	130.—	131.—
Paryż za 100 fr.	50.50	51.—

Kurs złota.

	pien.	towar.
Dukaty ces. men.	—.—	—.—
„ pełn. wagi	6.08	6.10
Korona	—.—	—.—
20frankówka	10.92	10.94
Rosyjski imperyał	—.—	—.—
Talar związkowy	—.—	—.—
Srebro	129.50	130.50

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 22. lipca.	zł.	c.
Jednolity dług państwa w banknotach	52	—
„ „ w srebrze	60	10
Losy z 1860. roku	87	30
Akcye banku wiedeńskiego	657	—
„ „ kredytowego	213	50
Londyn 10 funtów szterlingów	128	50
Srebro	125	50
„ towarem	—	—
Napoleondor	10	66

DZIENNIK URZĘDOWY.

(1677) **Obwieszczenie.** (3)

Nr. 28159. W celu zabezpieczenia dostawy materyału do pokrywania gościńców państwowych mianowicie dla 2giej, 3ciej i 4tej ćwierci 3ciej i ¼ 4tej mili gościńca Lwowsko-Brodzkiego w okręgu budowniczym Lwowskim, i dla 2giej, 3ciej i 4tej ćwierci 4tej, całej 5tej i ¼ 6tej mili tegoż samego gościńca, dalej dla całej 1szej mili, 1szej i 2giej ćwierci 2giej, 3ciej i 4tej ćwierci 4tej, 1szej, 2giej i 3ciej ćwierci 5tej, 2giej, 3ciej i 4tej ćwierci 7mej, całej 8mej i 9tej, a nareszcie dla 1szej i 2giej ćwierci 10tej mili gościńca Podhajczyki-Brzeżańsko-Stanisławowskiego, w okręgu budowniczym Brzeżańskim, na lata 1871, 1872 i 1873 odbędzie się dnia 16go sierpnia 1870 o godzinie 12tej w południe w ces. król. starostwie w Brzeżanach licytacya za pomocą pisemnych ofert.

Ilość potrzebnego na rok 1871 szutru wynosi razem 6030 pryzm w cenie fiskalnej 30.807 złr. 17½ kr. w. a.

Bliższe warunki licytacyi przeglądać można w nadmienionem c. k. starostwie, dokąd także oferty na cały trzyletni okres czasu, lub też tylko na rok 1871, zaopatrzone w 5% wadyum, z wymienieniem cen nie tylko cyframi, ale też i literami, w wyznaczonym terminie wniesione być mają.

Oferty nie ułożone według przepisów, lub nie podane w terminie, nie znajdą uwzględnienia.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 15. lipca 1870.

(1676) **Obwieszczenie.** (3)

Nr. 26144. W celu zabezpieczenia dostawy materyału do pokrywania gościńców państwowych w obrębie budowniczym Kołomyjskim na trzyletni przeciąg czasu, t. j. na lata 1871, 1872 i 1873, odbędzie się dnia 16go sierpnia 1870 o godzinie 12tej w południe w c. k. starostwie Kołomyjskiem licytacya za pomocą pisemnych ofert.

Ilość potrzebnego na rok 1871 szutru wynosi razem 1785 pryzm w cenie fiskalnej 3952 złr. 67½ kr. w. a.

Bliższe warunki licytacyi przeglądać można w nadmienionem c. k. starostwie, dokąd także oferty na cały trzyletny okres czasu, lub też tylko na rok 1871, zaopatrzone w 5% wadyum, z wymienieniem cen nie tylko cyframi, ale też i literami, w wyznaczonym powyżej terminie wniesione być mają.

Oferty spóźnione, lub nie ułożone podług przepisów, nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 16. lipca 1870.

(1675) **Obwieszczenie.** (3)

L. 28717. W celu zabezpieczenia dostawy materyału do pokrywania gościńców rządowych w Nadworniańskim okręgu budowniczym na lata 1871, 1872 i 1873 odbędzie się dnia 16. sierpnia 1870 o godz. 12. w południe w c. k. starostwie Nadworniańskim licytacya przez pisemne oferty.

Ilość potrzebnego na rok 1871 szutru wynosi 5140 pryzm w cenie fiskalnej 15931 zł. 75 kr.

Bliższe warunki licytacyi przeglądać można w nadwymienionem c. k. starostwie, dokąd także oferty na cały trzyletni przeciąg czasu, lub też tylko na rok 1871, zaopatrzone w 5proc. wadyum z wymienieniem cen nietylko cyframi ale też i literami w oznaczonym powyżej terminie podane być mają.

Oferty spóźnione, lub nie ułożone podług przepisów, nie będą uwzględnione.

Z c. k. galic. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 15. lipca 1870.

(1674) **Edict.** (3)

Nro. 3617. Vom k. k. Bezirksgerichte Brzeżany wird dem abwesenden, dem Leben und Wohnorte nach unbekannten Schloma Kalmann oder Schloma Kielmanowicz auch Salamon Kalmann genannt, und im Falle dessen Ablebens, dessen dem Leben und Wohnorte nach unbekannten Erben bekannt gegeben, daß unterm 24. Juni 1870 z. Zl. 3617 Mathes Ferschik gegen denselben um Zuerkennung des Eigenthumsrechtes zu dem Realitätsantheile unten CNr. 32 in Brzeżany eine Klage ausgetragen habe, worüber zur summarischen Verhandlung die Tagfahrt auf den 10. August 1870 um 10 Uhr Vormittags anberaumt wurde.

Indem zur Wahrung der Rechte des abwesenden Belangten gleichzeitig ein Curator in der Person des Hr. Advocaten Dr. Gottlieb bestellt wurde, wird der Belangte angewiesen, beim obigen Termine entweder persönlich hiergerichts zu erscheinen, oder dem bestellten Curator die erforderliche Information zu ertheilen, sich allenfalls einen anderen Sachwalter zu wählen und denselben dem Gerichte bekannt zu geben, widrigens sich derselbe die etwaigen nachtheiligen Folgen dieser Unterlassung selbst beizumessen haben wird.

K. k. Bezirksgericht.

Brzeżany, am 8. Juli 1870.

(1681) **Edykt.** (3)

Nr. 1901. Ces. król. sąd obwodowy jako handlowy w Złoczowie wzywa na żądanie p. Dr. Ludwika Wolskiego jako zawiadowcy masy rozbiorowej Wolfganga Blumenfelda de praes. 24go grudnia 1869 L. 10755 posiadacza zatraconego wekslu przez Wolfganga Blumenfelda w dniu 13go albo 14go stycznia 1869 na własny przekaz na sumę 34 złr. 75 kr. a. w. wystawionego, w dniu 13go marca 1869 płatnego, przez trasata Samuela Seidenwurm do zapłaty przyjętego, aby do 45 dni zgłosił się przed sąd tutejszy i objawił swoje posiadanie, w przeciwnym bowiem razie weksel ten będzie uznany za nieważny, a skutki prawne z tegoż wypływające za wygasłe.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Złoczów, dnia 25. maja 1870.

(1682) **Edykt.** (3)

Nr. 1902. Ces. król. sąd obwodowy jako handlowy w Złoczowie wzywa na prośbę p. adwokata Dr. Wolskiego jako zawiadowcy masy rozbiorowej Wolfganga Blumenfelda de praes. 24. grudnia 1869 L. 10753 posiadacza utraconego wexlu przez Wolfganga Blumenfelda w dniu 31go grudnia 1868, na własny przekaz na sumę 112 złr. 75 kr. a. w. wystawionego, w dniu 1. kwietnia 1869 płatnego, przez trasata Saula Bursztyna do zapłaty przyjętego, ażeby do dni 45 przed sąd tutejszy się zgłosił i objawił swoje posiadanie, w przeciwnym bowiem razie weksel ten będzie uznany za nieważny, a skutki prawne z tegoż wypływające za wygasłe.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Złoczów, dnia 25. maja 1870.

(1687) **Ogłoszenie licytacyi.** (2)

L. 28234. W dniach niżej wymienionych odbędzie się w zarządzie gospodarczym w Dobromilu w godzinach urzędowych publiczna licytacya w celu wydzierżawienia dobrom skarbowym dobromilskim wyłącznie przysłużającego prawa pędzenia gorzałki, warzenia piwa i sycenia mioda, jakoteż i wyszynku tychże trunków wraz z należącemi karczmami i gruntami na czas od 1go listopada 1870 do końca października 1873 w następujących sekcyach, a mianowicie:

Nr. sekcyi	Obejmuje: prawo propinacyi w gminach	Obejmuje: ilość karczem	Obejmuje: grunta morg	Obejmuje: grunta □ sążn.	Cena wywołania zł.	Cena wywołania kr.	Dzień licytacyi
I.	Lacko	2	2	479	867	.	12. września 1870.
II.	Kniażpol i Kropiwnik	1	30	373	724	.	
III.	Paportno i Sopotnik	1	25	60	510	.	
IV.	Pietnice, Rosenburg, Tarnawa	1	21	697	510	.	
V.	Polana	1	7	294	153	.	
VI.	Mihowa i Wyłykie	1	30	54	408	.	
VII.	Kwaszenina	1	8	328	408	.	
VIII.	Arłamów	1	20	6	183	.	
IX.	Leszczyny	1	4	857	255	.	
X.	Makowa i osada Makowa	1	7	1393	204	.	
XI.	Huisko i Falkenberg	1	2	715	306	.	13. września 1870.
XII.	Starzawa	1	100	718	663	.	
XIII.	Łopusznica, Łopuszanka, Katyna	2	61	1478	347	.	
XIV.	Smereczna i osada Prinzenthal	1	10	1232	82	.	
XV.	Smolnica i Rudawka	.	10	510	306	.	
XVI	Nanowa, Stebnik i osada Steinfels	.	30	786	102	.	
XVII.	Krościenko, Wolica, osada Obersdorf	2	32	1330	510	.	
XVIII.	Liskowata	1	26	757	256	.	
XIX.	Berehy, osada Siegenthal i Łodyna	2	72	769	408	.	
XX	Bandrów i osada Bandrów	1	6	241	204	.	
	Razem w gminach wszystkich	21	511	277	7406	.	14. września 1870.

wyraźnie: Siedm Tysięcy czterysta sześć reńskich waluty austryackiej.

Zapieczętowane i należytem 10procent. wadyum zaopatrzone pisemne nadaże mają być do dnia 11go września 1870 do 6tej godziny wieczór przełożonemu c. k. urzędu dóbr dobromilskich w Dobromilu oddane.

Wszystkie inne warunki licytacyi mogą w zarządzie dóbr dobromilskich być przejrzane i będą na dniu licytacyi odczytane.

Od c. k. krajowej dyrekcyi skarbu. — Lwów, dnia 10. lipca 1870.

(1689) **Obwieszczenie.** (2)

Nr. 11095. Z dniem 1. sierpnia 1870 wejdzie w życie w Zapałowie obok Oleszyc c. k. urząd pocztowy dla służby listowej i wartościowej, oraz ograniczonego przyjmowania podróżujących pocztą osobową na przestrzeni Lwów - Jarosław, i będzie połączony przez istniejącą już pocztę osobową Lwów-Jarosław. — —

Obręb doręczań:

Bobrówka, Czerniawka, Ryszkowa wola, Surmaczówka i Zapałów.

C. k. kraj. Dyrekcya poczt.

Lwów, dnia 15. lipca 1870.

Kundmachung

Nro. 11095. Am 1. August d. J. wird in Zapałów (zwischen Jaroslau und Oleszyce) ein Postamt für den Brief- und Fahrpostverkehr, sowie für die beschränkte Aufnahme der Reisenden zu den täglichen Personenposten Lemberg - Jaroslau, durch welche es seine Verbindung erhält, eröffnet.

Bestellungsbezirk:

Bobrówka, Czerniawka, Ryszkowa wola, Surmaczówka und Zapałów.

K. k. galiz. Post-Direction.

Lemberg, 15. Juli 1870.

(1690) **E d y k t.** (2)

Nr. 7311. Tarnopolski c. k. sąd obwodowy zawiadamia niewiadomego z życia i miejsca pobytu Antoniego Wąsowicza, a względnie jego z nazwiska, życia i miejsca pobytu niewiadomych spadkobierców, że pp. Oskar i Kornel Horodyscy przeciw nim pozew de praes. 10go lipca 1870 L. 7311 o uznanie własności i zaintabulowanie za właścicieli części dóbr Kociubińce ut dom. 98 p. 225 n. 7 haer. na Antoniego Wąsowicza intabulowanej wnieśli, których uchwałą z dnia dzisiejszego L. 7311 do ustnej rozprawy z terminem na dzień 16. sierpnia 1870 godzinę 10tą rano zadekretowanym, i ustanowionemu równocześnie dla nich kuratorowi p. adwokatowi Dr. Maxowi z substytucyą p. adwokata Dr. Blumenfelda z poleceniem zastępywania ich w tej sprawie doręczonym został.

Wzywa się zatem powyższych nieobecnych pozwanych, by ustanowionemu im kuratorowi wcześnie przed oznaczonym terminem potrzebną do zastępywania ich w tej sprawie instrukcyę udzielili, lub albo sami w sądzie stanęli, albo innego sobie obrońcę obrali i o tem tutejszemu sądowi wcześnie przed terminem znać dali, gdyż inaczej złe skutki, jakieby wyniknąć mogły, sami sobie przypisać będą musieli.

Z c. k. sądu obwodowego.

Tarnopol, dnia 11. lipca 1870.

(1691) **E d y k t.** (2)

Nr. 4826. Ces. król. sąd obwodowy jako sąd handlowy w Złoczowie zawiadamia niniejszym edyktem z miejsca pobytu niewiadomego Eliasza Nadel, iż na prośbę p. Jerzego Kukucza de praes. 19. lipca 1870 do l. 4826 został przeciw niemu uchwałą z dnia 19. lipca 1870 L. 4826 nakaz zapłaty sumy wekslowej 289 rub. 7 kop. w dep. z p. n. wydany, i takowy ustanowionemu zarazem kuratorowi w osobie tutejszego p. adwokata krajowego Dr. Starzewskiego z substytucyą p. adwokata krajowego Dr. Warteresiewicza doręczony.

Wzywa się więc niniejszym edyktem pozwanego Eliasza Nadel, ażeby się do ustanowionego dla niego zastępcy zgłosił, i temuż potrzebne dowody prawne udzielił, lub wreszcie innego obrońcę sobie obrał, w przeciwnym bowiem razie złe skutki wyniknąć mogące sam sobie przypisaćby musiał.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Złoczów, dnia 19. lipca 1870.

(1692) **E d y k t.** (2)

Nr. 3090. Ces. król. sąd obwodowy Nowo-Sądecki zawiadamia p. Hindę Ziprą dw. im. Gottselig niewiadomego miejsca pobytu, że w skutek prośby Joachima Ettingera o prenotacyę sumy 367 złr. 50 kr. w stanie dłużnym części realności Nr. 211 do niej należących dla niej kurator ad actum w osobie p. adwokata Dr. Zielińskiego ustanowionym został, i temuż dotycząca uchwała prenotacyę zezwalająca z 13. stycznia 1870 L. 93 doręczoną została.

Z c. k. sądu obwodowego.

Nowy Sącz, 12. lipca 1870.

(1693) **Obwieszczenie.** (2)

Nr. 767-Pr. Posada sędziego powiatowego w Jaśle z roczną płacą 1500 złr., a względnie 1300 złr. jest opróżnioną.

Ubiegający się mają swe podania w drodze przepisanej w przeciągu dni 14, rachując od dnia umieszczenia trzeciego w gazecie wiedeńskiej tego obwieszczenia, do Prezydyum c. k. sądu obwodowego wnieść.

Z Prezydyum c. k. sądu obwodowego.

Tarnów, dnia 20. lipca 1870.

(1694) **Ogłoszenie.** (2)

Nr. 116. Wydział Tarnowskiej Izby adwokatów ogłasza niniejszem, że wpisał p. Dr. Adolfa Ringelheima w listę adwokatów z siedzibą w Tarnowie.

Tarnów, dnia 20. lipca 1870.

(1697) **Ogłoszenie.** (2)

Nr. 310. Pan Dr. Józef Kohn wpisany został dnia 19. lipca 1870 do listy adwokatów z siedzibą we Lwowie.

Z Wydziału Izby adwokatów.

We Lwowie, 19. lipca 1870.

(1699) **E d y k t.** (1)

L. 11715. C. k. sąd krajowy w Krakowie podaje do powszechnej wiadomości, iż w dniu 19. sierpnia, 15. września i 13. października 1870, zawsze o godzinie 10. rano odbędzie się w gmachu c. k. sądu krajowego w Krakowie na zasadzie orzeczenia magistratu miasta Krakowa 28. stycznia 1869 l. 1010 ze względu na publiczne bezpieczeństwo dozwolona publiczna przymusowa sprzedaż w drodze licytacyi opustoszałego drugiego piętra domu pod l. 173 Dz. VIII. - 93 Gm. X. w Krakowie na Kazimierzu położonego a będącego własnością Reizy Hochwaldowej, Małki Goldferberowej, braci Leizera, Wigdora i Arona Pawlikowiczów.

Za cenę wywołania ustanawia się cenę szacunkową w kwocie 227 zł. 68 kr. w. a.

Chęć kupna mający winien przed przystąpieniem do licytowania złożyć do rąk komisyi sądowej wadyum w kwocie 23 zł. w. a. w gotówce.

Resztę warunków licytacyjnych, jak również akt oszacowania i wykaz hipoteczny można przejrzeć w aktach sądowych.

Kraków, dnia 5. lipca 1870.

(1702) **Ogłoszenie licytacyi.** (1)

L. 2553. W celu zabezpieczenia wykonania budowy zakładu kontumacyjnego dla bydła rogatego w Podwołoczyskach, rozpisuje się niniejszem powtórna licytacya publiczna, która się odbędzie w c. k. starostwie Skałackiem na dniu 2. sierpnia r. b. o 10. godzinie zrana. Przed rozpoczęciem licytacyi przyjmowane będą także pisemne oferty należycie opieczętowane stemplem zaopatrzone i odpowiadające formie ogólnemi przepisami licytacyjnemi wskazanej.

Wadyum w gotówce lub w papierach państwowych według kursu giełdowego obliczyć się mające wynosi 1264 zł. w. a.

Plany i kosztorysy wykonać się mającej budowy, tudzież warunki licytacyi przejrzane być mogą każdego czasu w c. k. starostwie Skałackiem.

Z c. k. starostwa.

Skałat, dnia 10 lipca 1870.

(1698) **E d y k t.** (1)

Nr. 31450. Ces. król. sąd krajowy we Lwowie wiadomo czyni, że Marya Rogoz pod dniem 31go sierpnia 1869 L. 45647 wniosła prośbę o uznanie małżonka swego Szymona Rogoza, szeregowca pułku piechoty Arcyksięcia Ludwika Nr. 8, kompanii 7., którен w roku 1859 w bitwie pod Solferino we Włoszech trafiony w piersi kulą armatnią na placu boju zginąć miał, za umarłego w celu powtórnego za mąż pójścia.

Wzywa się przeto wszystkich, którzyby o życiu lub śmierci Szymona Rogoza jaką wiadomość mieli, aby o tem tutejszemu c. k. sądowi, lub mianowanemu kuratorowi jego p. adwokatowi Czemeryńskiemu donieśli, Szymona Rogoza zaś, jeżeli przy życiu zostaje, zawiadamia się o tem z tym dodatkiem, że jeżeliby w przeciągu jednego roku od trzeciego umieszczenia tego ogłoszenia w Gazecie Lwowskiej w sądzie nie stanął, lub innym sposobem o swojem życiu wiadomości nie udzielił, za zmarłego uznanym zostanie.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 25. czerwca 1870.

(1700) **E d y k t.** (1)

Nr. 729. Ces. król. sąd powiatowy w Żmigrodzie wzywa z życia i miejsca pobytu niewiadomych Pawła i Justynę Bawolak, aby się w przeciągu roku do sądu zgłosili, i swoje oświadczenie do przyjęcia spadku po ich dziadku Matyju Bawolak z Hałbowa złożyli, gdyż inaczej pertraktacya spadku z deklarowanymi spadkobiercami i kuratorem w osobie Leszka Czajkowskiego dla nich ustanowionym przeprowadzoną zostanie.

Żmigród, 1. czerwca 1870.

(1664) **Konkurs** (3)

na posady notaryuszów.

Nr. 202. Celem obsadzenia opróżnionych posad c. k. notaryusza w Wadowicach, do którego zakresu urzędowania należą okręgi sądowe w Wadowicach i Kalwaryi, tudzież z siedzibą w Żywcu, obejmującą okręgi sądowe Żywiec, Slemień i Milówkę, rozpisanym zostaje konkurs po dzień ostatni sierpnia 1870.

Ubiegający się o posady powyższe podania swe do tutejszej Izby notaryalnej odpowiednio do przepisów §. 14. ust. not. wnieść winni.

Z c. k. Izby notaryalnej.

Kraków, dnia 13. lipca 1870.

(1683) **E d y k t.** (3)

L. 1903. C. k. sąd obwodowy jako handlowy w Złoczowie wzywa na prośbę pana adwokata Dra. Wolskiego jako zawiadowcy masy rozbiorowej Wolfganga Blumenfelda de praes. 24go grudnia 1869 l. 10754 posiadacza utraconego wekslu przez Wolfganga Blumenfelda w dniu 4. lutego 1869 na własny przekaz na sumę 34 zł. 75 kr. w. a. wystawionego w dniu 4. kwietnia 1869 płatnego przez trasata Mendla Streisanda do zapłaty przyjętego, ażeby do dni 45 przed sąd tutejszy się zgłosił, i objawił swoje posiadanie, w przeciwnym bowiem razie weksel ten będzie uznany za nieważny a skutki prawne z tego wypływające za wygasłe.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Złoczów, dnia 25. maja 1870.

(1684) **Edykt.** (3)

Nr. 4350. Ces. król. sąd powiatowy miej. deleg. Tarnopolski ogłasza niniejszem, iż Mykita Czypak, włościanin z Denysowa, według uchwały c. k. sądu obwodowego z 20. czerwca 1870 L. 6450 za marnotrawcę uznanym i temuż kurator Pawło Makohon jest nadanym.

Tarnopol, dnia 12. lipca 1870.

(1680) **Edikt.** (3)

Nr. 7543. Vom k. k. Kreisgerichte in Tarnopol wird hiemit bekannt gemacht, es sei über das gesammte bewegliche, und das in den Ländern, für welche die Cocurs-Ordnung vom 25. December 1868 Nr. 1 des R. G. Bl. vom Jahre 1869 gilt, gelegene unbewegliche Vermögen des zu Nastasów im Mikulincer Gerichtsbezirke wohnenden Peter Siekanowicz hiemit der Concurs der Gläubiger eröffnet, und zur Leitung der bezüglichen Verhandlung der Herr k. k. Bezirksrichter Getzlinger in Mikulińce bestimmt, zum einstweiligen Vermögensverwalter aber der hierortige Advocat Herr Dr. Mantel bestellt worden.

Alle, welche gegen diese Concursmasse einen Anspruch als Concursgläubiger erheben wollen, haben ihre Forderungen, selbst wenn ein Rechtsstreit darüber anhängig sein solte, innerhalb 60 Tagen vom Tage der Kundmachung dieses Edictes an gerechnet. bei dem k. k. Bezirksgerichte in Mikulińce nach Vorschrift der Concursordnung bei Vermeidung der in derselben angedrohten Nachtheile zur Anmeldung und in der Tagfahrt, welche vom genannten Concurs-Commissär anberaumt und kundgemacht werden wird zur Liquidirung zu bringen.

Den bei der allgemeinen Tagfahrt erscheinenden angemeldeten Gläubigern steht das Recht zu, durch freie Wahl an die Stelle des einstweiligen Masseverwalters, als dessen Stellvertreter und Mitglieder des Gläubiger-Ausschusses, andere Personen entgiltig zu berufen.

Zur Bestätigung des vom Gerichte bestellten, respective Ernennung eines anderen Masseverwalters und dessen Stellvertreters und zur Wahl des Gläubiger-Ausschusses wird die Tagfahrt vom Herrn Concurs-Commissär anberaumt und kundgemacht werden.

Zugleich werden diejenigen Gläubiger, welche nicht im Sprengel dieses Gerichtes wohnen, erinnert, nach § 111 der Concursordnung einen in Mikulince wohnenden Bevollmächtigten zur Uebernahme der Bescheide namhaft zu machen, widrigens über Antrag des Herrn Concurs-Commissärs auf ihre Gefahr und Kosten ein Curator für sie bestellt werden wird.

Die weiteren Veröffentlichungen im Laufe dieses Concurs-Verfahrens werden durch das Amtsblatt der Gazeta Lwowska bekannt gegeben werden.

Tarnopol, am 18. Juli 1870.

(1670) **Konkurs.** (3)

L. 21523. Przy c. k. urzędach składu soli jest posada kontrolora X. klasy dyet z roczną płacą 700 zł., wolnem pomieszkaniem, deputatem soli i obowiązkiem do złożenia kaucyi opróżniona.

Ubiegający się o tąż posadę mają prośby zaopatrzone dowodami wiadomości przepisów salinarnych i kasowych jako też znajomość języka niemieckiego i polskiego w przeciągu trzech tygodni w drodze przełożonych urzędów do c. k. krajowej dyrekcyi skarbu we Lwowie wnieść.

Z c. k. krajowej dyrekcyi skarbowej.

Lwów, dnia 30. czerwca 1870.

(1679) **Edykt.** (3)

L. 7829. Stanisławowski c. k. sąd obwodowy niniejszem p. Teofili Bilińskiej z terazniejszego jej miejsca pobytu niewiadomej wiadomo czyni, że na prośbę Antoniny Mokrzyckiej i Maryanny Dobrzańskiej na dniu 4. listopada 1869 wniesioną— uchwałą z dnia 13. lutego 1870 do l. 15892 zezwolono i tabuli miejskiej polecono, ażeby takowa na podstawie kwitu p. Teofili Bilińskiej z dnia 29. sierpnia 1846 kwotę 18. zł. na rzecz jej, jak Dom. 1. pag. 44. n. 3. on. zaintabulowaną z odnośną pozycyą Dom. 1. pag. 44. n. 1. on., tudzież prawo najmu gruntu pod Nr. 44$^{3}/_{4}$ od 1. kwietnia 1841 do ostatniego marca 1845 jak Dom. 1. pag. 44. n. 2. on. ze stanu biernego tej realności wyekstabulowała, i że tę uchwałę ustanowionemu dla p. Bilińskiej z substytucyą p. adwokata Dra. Tutaka kuratorowi p. adwokatowi Dr. Wurzlowi doręczono.

Stanisławów, dnia 9. lipca 1870.

(1688) **Edykt.** (3)

L. 33165. C. k. sąd krajowy we Lwowie niniejszym edyktem wiadomo czyni, że pan Dr. Jan Czajkowski przeciw Antoninie Czajkowskiej, Janowi Czajkowskiemu, Józefowi Marmoroszowi, Józefie z hr. Łosiów hr. Dzieduszyckiej, Zuzannie z hr. Łosiów Sokołowskiej, Wincencyi z hr. Łosiów Paparowej, Augustowi hr. Łosiowi, Sime Sokal zamężn. Pineles, Chane Sokal zamężn. Braun, Jakóbowi Herszowi Sokalowi, Paje Sokal, Janowi i Franciszce małżonkom Krause, nareszcie c. k. prokuratoryi skarbowej imieniem wys. skarbu o zawyrokowanie ze sumy 38000 zł. m. k. i 48000 złr. m. k. jako reszty z ceny kupna dóbr Kamionki wołoskiej z wszystkiemi procentami są zapłacone i umorzone i z wszystkiemi nadciężarami i odnośnemi pozycyami tabularnemi z tych dóbr ekstabulowane być mają dnia 23. czerwca 1870 do liczby 33165 pozew wniósł i o pomoc sądową prosił, w skutek czego dzień sądowy do rozprawy sumaryczenej na 16go sierpnia 1870 o godzinie 10. rano ustanowiony został.

Ponieważ miejsce pobytu współpozwanych Jana i Franciszki małżonków Krause jest nieznane, a zatem c. k. sąd krajowy dla zastępywania tychże i na koszt i niebezpieczeństwo tutejszego p. adwokata Dra. Skwarczyńskiego z zastępstwem p. adwokata Dra. Popiela kuratorem mianował, z którym niniejsza sprawa wedle ustawy sądowej dla Galicyi przepisanej przeprowadzoną będzie.

Niniejszym więc edyktem zaleca się tymże współzapozwanym, aby w należytym czasie osobiście stanęli lub potrzebne wymogi prawne ustanowionemu zastępcy udzielili, lub innego zastępcę wybrali i sądowi oznajmili, ogółem stosownych do obrony środków użyli, gdyż wynikające z zaniedbania skutki sami sobie przypisać będą musieli.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 25. czerwca 1870.

(1672) **Edykt amortyzacyjny.** (3)

Nr. 5066. W odwołaniu się do edyktu przez były c. k. sąd powiatowy w Jaworzniu pod dniem 30go kwietnia 1866 do l. 260 wydanego w piśmie urzędowem „Krakauer Zeitung" Nr. 110., 111, i 112 z roku 1866 umieszczonego, c. k. sąd powiatowy w Chrzanowie na prośbę Wolfa Wachsmana, postępując w myśl §. 203. ust. sąd. zagubione dwa kwity c. k. urzędu loteryjnego we Lwowie z daty 29. lipca 1861 oznaczone Art. Journ. 129 tyczące się złożenia przez Wolfa Wachsmana jako kolektanta loteryi wiedeńskiej i lwowskiej w Jaworzniu kaucyi w obligacyach rządowych, mianowicie: jeden kwit na 5% obligacyę loteryjnej pożyczki ddtto. 15. marca 1860 ser. 4287 Nr. 6 na 500 złr. z 58 kuponami od 1go listopada 1861 do 1. maja 1890, drugi zaś kwit na $^{1}/_{5}$ część losu ddtto. 24go kwietnia 1839 Nr. 8340 ser. 417 Abth. IV. pr. 50 złr. m. k. za amortyzowane i nieważne niniejszem uznaje.

C. k. sąd powiatowy.

Chrzanów, 8. lipca 1870.

(1686) **Oznajmienie.** (3)

Nr. 12785. W skutek propozycyi przez wierzycieli konkursowych Rifki Laji Horowitzowej na terminie 23. czerwca 1870 odbytym uczynionej, pan adwokat Dr. Józef Kaufmann we funkcyi zarządcy masy krydalnej zatwierdzonym, a temuż jako zastępca p. adwokat Dr. Faustyn Jakubowski dodanym zostaje.

Kraków, 7. lipca 1870.

Erkenntnisse.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Spalato hat mit dem Erkenntnisse vom 2. Juli l. J., Zl. 1967, das Verbot der Weiterverbreitung der Druckschrift „La Patria ride Spalato tipografia di Antonio Zannoni editore 1870", wegen des darin enthaltenen Thatbestandes des Vergehens nach §. 305 St. G. ausgesprochen.

Das k. k. Landes- als Preßgericht zu Graz hat mit dem Erkenntnisse vom 10. d. M., Zl. 8583, das Verbot der Weiterverbreitung des Artikels „Zum Massenaustritte aus der Kirche" in Nr. 54 der in Graz erscheinenden Zeitschrift „Freiheit" vom 7. d. M., wegen Vergehens gegen die öffentliche Ruhe und Ordnung nach §. 300 St. G. ausgesprochen. (1696)

Ein junger Mann, welcher die Ackerbauschule absolvirt hat, und gelernter Gärtner ist, sucht eine Anstellung als Leiter einer Oeconomie. Nähere Auskunft ertheilt **K. W.** Posto restande Radautz Bukowina. (1701—1)

Doniesienia prywatne.

Eingesendet.

Von Dienstag den 19. Juli angefangen wird die

„Wehr-Zeitung"
täglich

erscheinen und am Montag Nachmittags halb 4 Uhr, an den anderen Tagen Früh 6 Uhr ausgegeben.

Nebst der militärischen Beurtheilung der Kriegsereignisse wird die „Wehr-Zeitung" ihren Lesern die schnellsten, ausfürlichsten und verläßlichsten Original-Berichte vom Kriegsschauplatze bieten.

Bei Einlauf wichtiger Nachrichten werden Extrablätter erscheinen.

Beigegebene Karten und Pläne werden den Verfolg der Kriegsoperationen unterstützen.

Die täglich erscheinende „Wehr-Zeitung" kostet für Wien und die Kronländer (mit freier Postzusendung) für ein Monat (vom 19. Juli bis 19. August) 2 fl., für 2 Monate (vom 19. Juli bis 19. September) 4 fl.

Abonnements werden angenommen in Wien, in der Expedition der „Wehr-Zeitung", Kumpfgasse Nr. 3, ferner bei allen Postämtern.

Abonnements aus der Provinz am einfachsten mittelst Postanweisung.

Wir bitten um möglichst baldige Einleitung der Pränumeration, da wir bei Einlangen derselben nach dem 19 dieses Monates die Nachsendung der bereits erschienenen Nummern und Karten nicht garantiren können. (1666—3)

Die Administration der „Wehr-Zeitung".

Ogłoszenie licytacyi.

Filia

c. k. uprzywil.

Banku dla obrotu ogólnego we Lwowie

podaje do ogólnej wiadomości, iż zapadłe z dniem 30go czerwca 1870 zastawy, mianowicie:

kosztowności i towary

w dniach 1. i 2. sierpnia 1870 r.

w lokalu jej **Nr. 357 miasto** (Kastrum plac) przez publiczną licytacyę najwięcej dającemu za gotowiznę sprzedane będą.

Wzywa się zarazem posiadaczy kwitów zastawniczych przez filię powyższą wydanych, do podniesienia możliwych nadwyżek, któreby się z powyższej licytacyi, oraz tych, któreby się ze sprzedaży **papierów publicznych w sierpniu r. 1870** uskutecznionych okazać miały, najpóźniej **do końca września r. 1873.**

Nadwyżki do tego terminu niepodniesione przepadają według §. 21 statutów na rzecz funduszu Towarzystwa. (1703—1)

Z c. k. galic. drukarni rządowej.